

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/128/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010696
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010696.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného C. C., nar. XX.XX.XXXX v U., v konaní o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2020, o sťažnosti odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 6. augusta 2020, sp. zn. 6Pp/129/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného C. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06. augusta 2020, sp. zn. 6Pp/129/2020, podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného C. C., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/73/2016 zo dňa 29.06.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/73/2016 zo dňa 16.01.2018 (o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. Zn. 3Tos/25/2019 zo dňa 28.03.2019, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b) Tr. zákona, vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (tento administratívne vykonal dňa 09.10.2020) a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/103/2017 zo dňa 13.02.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Žilina sp. Zn. 3T/103/2017 zo dňa 25.11.2019 (o premene náhradného trestu odňatia slobody pre nezaplatenie peňažného trestu) pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženie, ktorý má predpokladane vykonať dňa 09.01.2021.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený C. C. sťažnosť, ktorú však do konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 24. septembra 2020, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2020 v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že odsúdený je nekritický k spáchanej trestnej činnosti a rovnako nekritický postoj má aj k nadmernému konzumu alkoholu, z tohto dôvodu má preto rezervy v plnení programu zaobchádzania v bode edukácia, ktorý sa plní iba čiastočne,

resocializačná prognóza je hodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania a odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák..

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného C. C. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmiennečného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania z dôvodu opakovaného páchania závažnej trestnej činnosti, ku ktorej prezentuje nekritický postoj, nadmerné užívanie alkoholu, agresívne správanie pod jeho vplyvom, impulzívne reakcie v záťaž, dlhy a nízka úroveň vzdelania. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t.j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Krajský súd záverom dodáva, že negatívny charakter má práve správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený C. C. bol celkovo už 8-krát súdne trestaný, pričom v minulosti na neho už bolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, ako aj podmiennečným trestom, pričom túto možnosť nevyužil a naďalej sa dopúšťal trestnej činnosti a to aj v skúšobnej dobe tohto podmiennečného odsúdenia. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov, jeho správanie na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto nepriaznivá. Navyše povaha odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k ich páchaniu tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že aj na slobode povedie riadny život.

Napadnuté uznesenie je preto vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody aj v podrobnostiach len poukazuje. Sťažnosť odsúdeného C. C. nepovažoval preto za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe uvedených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.